

Var Mars Anciennetet forud for Flertallet af hine, hvilket ikke har saa ganske lidt at sige, naar Antallet af dem, der søge Lærervirksomhed er saa stort, som det er for Diebliffet i Forhold til de Pladser, der kunne besættes. Jeg skal derfor tillade mig at henstille til nærmere behagelig Overveelse, om det ikke under Forudsætning, at Loven om et 4aarigt Kursus blev vedtaget, vilde være rigtigt og formaalstjcnligt at søge Bestemmelsen i Lov af 25de Juli 1867 § 5 hævet eller forandret saaledes, at der kom til at staa „20de“ for 18de Mar, hvorved der vilde være vundet meget i alle Henseender. De, der tage den almindelige Forberedelsesexamen, ville derefter ikke kunne tage Skolelærerexamen før end de, der forberedes paa et langeligt Skolelærerseminarium og kom derind med det 16de Mar, og de, der have taget den almindelige Forberedelsesexamen, vilde, naar de havde taget den i en Alder af 17 Mar, kunne tage Skolelærerexamen 3 Mar efter.

Under denne Forudsætning mener jeg, at man baade kan indrømme Tillabelsen til at tage Skolelærerexamen 2 Mar efter den almindelige Forberedelsesexamen, idet den faar sin Begrændsning ved 20 Mars Alderen som Betingelse for at kunne tage Skolelærerexamen, og under denne Forudsætning kan der vel indrømmes den almindelige Forberedelsesexamen en Gylldighed af 4 Mar som Forprøve for Skolelærerexamen. Skulde denne Forudsætning derimod glippe, saa mener jeg, at Gylldigheden bør ned sættes til 3 Mar. De, der have taget den almindelige Forberedelsesexamen med 15 Mars Alderen, vilde dog kunne tage Skolelærerexamen med 18 Mars Alderen og efterkomme den anden Bestemmelse ikke at tage den før 2 Mar efter den almindelige Forberedelsesexamen.

Den Bestemmelse, der imidlertid væsentligt berører Seminarierne, maaste som et Livsspørgsmaal, er Forslaget om en fireaarig Uddannelse i Stedet for den nuværende treaarige. Det skal villigt indrømmes, at medens man i mange Henseender føler, at Uddannelses tiden er for kort til en fylldig Tilegnelse af det rige Stof, der foreligger, og maaste til en praktisk Uddannelse, hvilket ogsaa er erkjendt ved det fireaarige Kursus, der er indført i andre Landes Seminarier, her i Norden f. Ex. i Sverig, medens man i Norge lader sig nøie med et toaarigt Kursus, saa staa man her ligeover for en Bestemmelse, der paa den anden Side fordyrer Uddannelsen ikke lidet for Eleverne, selv om der bydes dem en noget rigere Understøttelse, end der tidligere er bleven tilstaaet dem. For Statens Bedkommende vil Merudgiften, naar Spørgsmaalet ikke skal betragtes politisk som Partisag, næppe have større Betydning. Som Forholdene her ere, søges Statsunderstøttelse rigeligt af Halvdelen, maaste $\frac{3}{5}$. Derjom de foreslaaede 20,000 Kroner tænkes fordelte ligelig paa samtlige Seminarier, vil der altsaa tilfalde hvert Seminarium 5,000 Kroner; fordeles disse ligelig paa blot 40 Ansøgere, saa vil det blive 125 Kroner aarligt til hver; naar disse drages fra Kostpengene, 300 Kroner, saa vil der dog gjenemsnitlig kræves en aarlig Udgift for hver Elev paa Seminariet blot til Opholdet uden Udgift til Klæder, Bøger, Vask, Smaaforbrødenheder m. m. af 175 Kroner eller i 4 Mar 700 Kroner, hvilket ikke er en saa ganske lille Sum, og som derfor maaste nok kunde friste Enkelte til at søge privat Forberedelse i et kortere Tidrum. Paa denne Mislighed kunde der maaste raades Bod, naar det i Fremtiden ikke tillodes Enhver at dimittere til Skolelærerexamen, hvad der ogsaa blev bestemt og alvorligt paapeget som en stor Misbrug og som Noget aldeles utilstedeligt paa det nys afholdte Kirkemøde, idet man fremhævede det Urigtige i, at medens ikke Enhver kunde sætte sig ned og holde Skole, saa kunde Enhver „lave Seminarister“; hvilket her kun berøres i Forbigaaende, skjøndt det ikke nærmere vedrører det foreliggende Spørgsmaal. Naar der ses bort herfra, saa vil det jo være utvivlsomt, at et fireaarigt Kursus kun vil være til Gavn for Lærerdannelsen. Ikke at jeg dermed vil tilraade en Forøgelse af Lærefagene uden for det fremmede Sprog, hvilket i saa Fald maa kræves som en uafviselig Nødvendighed; men der vilde derved kunne naaes en mere intensiv Forberedelse i Kirkehistorie, Dansk, Pædagogik og Musik, ligesom der kunde blive en Mulighed for at optage Sundheds lære og Sløjd undervisning, hvorpaa der i saa mange Henseender peges hen af Tidens Mørelser, hvis man skulde ville bestemme sig derfor af rent pædagogiske Grunde og ikke af Nyttigheds Hensyn, hvilket sidste maa anses for ubetinget forkasteligt. At der da tillige vistnok burde træffes Bestemmelser med Hensyn til Afgang til den foreslaaede Dyrkningsexamen ogsaa fra Seminariernes Side, da man ellers let kunde berygte, at det hos flere let kunde komme til at mangle paa alvorligt Flid i de to lavere Klasser, naar